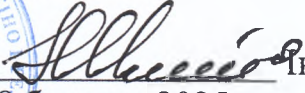

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
Київський національний університет
театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії КНУТКіТ
імені І. К. Карпенка-Карого

Інна КОЧАРЯН
28 березня 2025 року

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З ФАХОВИХ ПИТАНЬ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В6 ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА**

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-творчий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Ступінь вищої освіти	доктор мистецтва
Термін навчання	3 роки

Київ – 2025

З М І С Т

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ З ФАХОВИХ ПИТАНЬ.....	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ.....	5
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	9

ВСТУП

Мета співбесіди з фахових питань – виявлення у вступників рівня поглиблених знань та умінь, що необхідні для опанування професійної підготовки за освітньо-творчою програмою Сценічне мистецтво третього освітньо-творчого рівня вищої освіти зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки.

Під час складання співбесіди з фахових питань до творчої аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, вступник повинен продемонструвати високий рівень теоретичних знань з історії та теорії вітчизняного та світового театру, акторської майстерності, володіти відповідною термінологією та інструментарієм, виказати навички фахової та наукової роботи за обраною спеціальністю В6 Перформативні мистецтва.

Завданням співбесіди з фахових питань є оцінка глибини теоретичної фахової підготовки вступників; визначення здатності застосування набутих знань, умінь і навичок:

- володіти культурою мислення, узагальнення, аналізу і синтезу в професійній діяльності театру;
- знання історії світового й українського театру у межах різних історичних (культурних) епох;
- вміння орієнтуватися у напрямках та концепціях сучасного художнього життя, у розвитку сценічного мистецтва, осмислювати тенденції сучасних культурно-мистецьких процесів;
- вміння здійснювати спілкування в діалоговому режимі щодо питань мистецтва;
- знання філософських аспектів пізнання закономірностей наукової і художньої творчості; основних тенденцій розвитку історії мистецтва.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, які передбачено освітньо-професійною програмою підготовки магістра за спеціальністю 026 Сценічне мистецтво.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ З ФАХОВИХ ПИТАНЬ

Програма співбесіди з фахових питань охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва за освітньо-творчою програмою Сценічне мистецтво.

Співбесіда з фахових питань може проводитись в очному форматі відповідно до Правил прийому до творчої аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2025 році.

Програму складено для перевірки теоретичних знань вступників. Співбесіда проводиться усно за екзаменаційними білетами. Екзаменаційний білет містить три запитання, відповідаючи на які, вступник повинен дати усну розгорнуту відповідь, підкріпити теоретичні положення певними прикладами практичного втілення. Також вступник має презентувати ідею творчого мистецького проєкту та захистити науковий реферат за тематикою обраної спеціальності до 25 сторінок. Текст реферату має бути надрукованим з дотриманням правил синтаксису та орфографії, на одному боці аркуша формату А4. Обов'язково залишаються поля: зліва – 25–30 мм, праворуч – 10 мм, зверху, знизу – 15-20 мм. Шрифт Times New Roman 14; 1,5 інтервал.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами співбесіди з фахових питань та презентації ідеї творчого мистецького проєкту за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО СПІВБЕСІДИ

1. Основні напрямки акторського мистецтва: мистецтво переживання, мистецтво удавання.
2. Сценічна уява. Її різновиди та тренінг. Значення уяви в роботі актора.
3. Г. Крег – видатний діяч світового театру.
4. Словесна взаємодія. Що це таке?
5. Етапі шляху від «Я» в запропонованих обставинах до неповторного характеру персонажу. Як Ви це розумієте?
6. Театральна етика К. С. Станіславського.
7. Сценічна дія і сценічне самопочуття. Природа дії. Актор розмовляючий і актор діючий.
8. «Система К. С. Станіславського». Її структура і значення в професії. Елементи системи.
9. Надзавдання ролі, її наскрізна дія.
10. Монолог. Що він вимагає від актора.
11. Які елементи професії розвиває акторський тренінг?
12. Ритм і існування в сценічній ситуації. Проблема створення ритму персонажу.
13. В чому різниця між природою творчості і акторською технікою театального актора і кіноактора.
14. Перспектива ролі, перспектива артиста.
15. Особливості акторської школи Л. Курбаса.
16. Внутрішній монолог як шлях до образу.
17. Театральна система Б. Брехта. Епічний театр.
18. Ритм і темп в процесі акторського сценічного переживання в трактуванні Л. Курбаса.
19. Досвід корифеїв українського професійного театру.
20. М. Садовський.
21. Сценічна увага: широке – вузьке коло уваги.

22. Поняття про характерність у акторському мистецтві. Її різновиди.
23. І. К. Карпенко-Карий, драматург, актор.
24. Розуміння поняття «імпровізація» та «імпровізаційне поле». Джерело і межі їх використання в акторському проживанні.
25. Сценічна дія: зовнішня (фізична) і внутрішня лінії. Про другий план і підтекст.
26. Особливості естетики Мейєрхольдівського актора.
27. Віра в запропоновані обставини.
28. Марія Заньковецька: ролі і особливості творчої особи.
29. Метод дійового аналізу. Використання етюдів.
30. Ж. Барро «Спогади для майбутнього».
31. Взаємодія між партнерами на сцені: ставлення до обставин, партнерів з точки зору надзадачі та наскрізної дії. Конфлікт.
32. Мистецтво актора в театрі корифеїв.
33. Великі актори минулого. Особливості їх мистецтва.
34. В. Шекспір – видатний драматург, актор.
35. Є. Гротовський – видатний теоретик театру, режисер.
36. М. М. Карасьов «К. С. Станіславський і сценічна мова».
37. Вчення К. С. Станіславського про надзавдання та наскрізну дію.
38. Особливості акторської майстерності на знімальному майданчику.
39. Г. П. Юра – актор і режисер.
40. Сценічна уява – магічне «ЯКБИ». Ставлення до ситуації в виставі.
41. Поняття «перетворення» в творчій практиці Л. Курбаса.
42. Сценічне ставлення актора: партнери, предмети, обставини.
43. Акторське пристосування як шлях до збудження підсвідомості.
44. А. М. Бучма – актор українського театру і кіно.
45. Розуміння драматургічного жанру: трагедія, драма, комедія.
46. Ж.-Б. Мольєр і театр.
47. Сценічне ставлення до предметів, ситуація, партнерів – взаємодія.

48. «Етюдний метод» і його застосування.
49. Поняття «біомеханіка» в творчій майстерні В. Мейєрхольда.
50. Природа сценічного спілкування. Особливості.
51. С. В. Данченко – режисер, педагог.
52. Театр Березіль – рух театру у 1930-рр.
53. Б. С. Ступка – актор театру і кіно.
54. П. Брук – режисер, театральний діяч.
55. Що таке акторський спів?
56. Класика і її сучасність (українська, зарубіжна).
57. Кропивницький Марко Лукич – драматург, актор та його основні ролі.
58. Драматургія Т. Г. Шевченка.
59. Проза на сцені. Особливості роботи над сценічним втіленням.
60. Ритм епізоду, сцени вистави.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала			
Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
Виставляється вступнику, у якого у відповіді відсутні знання нормативного матеріалу, також відсутній рівень самостійного та критичного мислення, відсутня здатність послідовно викладати матеріал, узагальнювати та інтерпретувати відповідь: • вступник не має певної теоретичної підготовки; занадто посередні знання; • не спостерігаються базові теоретичні знання; • відсутня логіка побудови відповіді; • не розвинуті до належного стану професійні навички; • відсутні знання професійної термінології; • непереконлива мотивація вибору професії.	Виставляється вступнику, відповідь якого відрізняється недостатнім рівнем самостійного та критичного мислення, не вмінням вільно, логічно, послідовно викладати матеріал та узагальнювати і інтерпретувати відповідь, який має посередній обсяг базових знань з історії, теорії та практики сценічного мистецтва: • вступник має задовільну теоретичну підготовку; • відсутня логіка та відчувається невпевненість у відповіді; • задовільно володіє професійною термінологією; • непереконлива мотивація вибору професії.	Виставляється вступнику, відповідь якого відрізняється достатнім рівнем творчого, самостійного та критичного мислення, міцністю знань нормативного матеріалу, вмінням вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатністю узагальнювати і інтерпретувати відповідь: • добре володіє теоретичним матеріалом, професійно оперує фаховою термінологією, наводить доречні приклади; • демонструє добрі здібності для подальшого опанування професійними навичками, багатство художньо-образного мислення; • переконлива мотивація вибору професії.	Виставляється вступнику, який демонструє творче, самостійне та критичне мислення, глибину та міцність знань нормативного матеріалу, вміння вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатність узагальнювати і інтерпретувати відповідь: • вступник має високий рівень професійної підготовки; • демонструє здібності аналітичного та наукового мислення; • демонструє широкий категоріальний апарат, досконало володіє професійною термінологією; • відповідає на всі питання правильно і ґрунтовно; • переконлива мотивація вибору професії.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Аристотель. Поетика. К.: Мистецтво, 1967.
2. Брехт Б. Про мистецтво театру. К., 1977. 366 с.
3. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. Київ, 1987. 197 с.
4. Вериківська М. І. Становлення української радянської сценографії. К.: Мистецтво, 1981. 208 с.
5. Гротовский Є. Театр. Ритуал. Перформер. Львів: «Літопис», 1999 р. 186 с.
6. Єрмакова Н. Березільська культура: Історія, досвід / Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. К.: Фенікс, 2012. 512 с.
7. Лесь Курбас. Філософія театру. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи». 2001. 248 с.
8. Кінорежисер світової слави //Збірник статей: упорядник Л. Брюховецька. Редакція журналу «Кіно-Театр». В-во «Логос». 2013. 216 с.
9. Клековкін О. Містерія у генезі театральних форм і сценічних жанрів: навч. посібник К.: Київський державний інститут театального мистецтва ім. Карпенко-Карого, 2001. 256 с.
10. Клековкін О. Ю. Мистецтво: Методологія дослідження: Методичний посібник/ Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України. К. Фенікс, 2017. 144 с.
11. Коломієць Р. П. Театр Саксаганського і Карпенка-Карого. К.: Мистецтво, 1984.
12. Корифеї українського театру. Зб. статей. К.: Мистецтво, 1982. 309 с.
13. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. К.: Мистецтво, 1998. 469 с.
14. Корнієнко Неллі. Український театр у переддень третього тисячоліття. К.: Факт, 2000. 160 с.
15. Красильникова О. Історія українського театру ХХ сторіччя. К., 1999. 208 с.
16. Курбас Л. Молодий театр. К., 1991.
17. Курбас Лесь. Спогади сучасників. К., 1969.
18. Крег Г. Про мистецтво театру. Київ : Мистецтво, 1974. 320 с.
19. Мар'яненко І.О. Сцена, актори, ролі. Київ : Мистецтво, 1964. 292 с.
20. Мелешкіна І. Мандрівні зорі в Україні. Сторінки історії єврейського театру. Київ : Дух і Літера, 2019. 304 с.
21. Нариси з історії театального мистецтва України ХХ століття/ Інститут проблем сучасного мистецтва Академії мистецтв України; редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін. Київ: Інтертехнологія, 2006. 1054 с.
22. Неллі В. О. Про режисуру. К., Мистецтво, 1977. 207 с.
23. Обертинська А. П. Основи теорії драми та сценарної майстерності: навч. посібник. К.: КДАКККіМ, 2002. 132 с.
24. Пави Патрис. Словник театру. Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006 р. 504 с.
25. Ремез О. Мізансцена – мова режисера. К., Мистецтво, 1970. 132 с.
26. Роман Черкашин, Юлія Фоміна. Ми – Березильці. Театральні спогади-

роздуми. Київ: «Акта», 2008. 334 с.

27. Саксаганський П. Думки про театр. Київ : Мистецтво, 1955. 231 с.

28. Чайковський Д. Шляхи розвитку режисури як професії. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2013. 672 с.

29. Чарнецький С. Історія українського театру в Галичині. Львів : Літопис, 2014. 584 с.

30. Чорний С. Український театр і драматургія. Мюнхен-Нью-Йорк: Видавництво ЗТЗУ, 1980. 248 с.

31. Tillis S. (1992). Toward an aesthetics of the puppet : puppetry as a theatrical art. New York, NY: Greenwood Press, 181 p.